Wolfgang Klein - Coada

Nu-mi plac cozile!
Nu este vorba de coada unui animal, este vorba de cozile omeneşti la care stai din diverse motive!
E ca la animale: la capătul cozii găseşti un cur!
Aşa era înainte, pe timpul răposatului: aşteptai la coadă ore în şir, ca să auzi că nu mai avem, nu am avut şi nici nu o să avem vreodată. Deci pentru ce am stat la coadă? Păi aproape degeaba. Azi stai şi te uiţi la vitrinele pline şi nu ai bani să-ţi cumperi strictul necesar. Ori e prea scump, ori e de import şi are gust de plastic. Te gândeşti ce bine era atunci că nu găseai nimic şi întotdeauna aveai bani în buzunar.
Parcă, cozile aveau şi ceva social. Se discuta, se înjura, se iubea; grijile se discutau cu vecinul din dreapta, viata aspră din cartier cu vecinul din stânga, toţi având o problemă comună! De atunci am o problemă şi mă întreb: de ce întotdeauna la mine s-a terminat untul, carnea, ouăle, laptele, berea, sau ce dracu' am vrut să cumpăr? Singurul lucru care duceam acasă erau ultimele bancuri. Am auzit că râsul îngraşă, sau aţi văzut că a murit un om vesel de foame?
Mă duc la Metro să fac cumpăraturile săptămânale. Stau la coadă, pentru o parcare. E prima coadă pe ziua de azi. Cel din faţă ocupă ultimul loc de parcare în faţa magazinului, se închide bariera. Nu-i nimic. Găsesc una la 800 m depărtare. Sunt un munte de bărbat, cum să am probleme la încărcat. Sunt bine dispus. Mă duc să cumpăr cafea boabe. E coada. La cafea? Ce-o fi iarăşi în Brasilia? Carnaval tot anul? După 28 de minute ajung la raft: e gol! Aşa e şi la caşcaval, la muştar, la măsline, salată şi la Vodcă - gol puşcă. Ce mă fac fără Vodcă? Mă hotărăsc să fac scandal. In dreapta un hotelier îi înjură că nu au gem de caise, miere şi lapte de cangur. In stânga un şef de restaurant înjură ca un birjar că peştii nu sunt proaspeţi, că i-au pus în gheată şi cică la muşcat un crocodil de deget şi că s-a terminat şampania. Se rezolvă toate, cel din dreapta a greşit raftul iar cel din stânga a pus mâna pe un păstrăv mai flămând (probabil înoată în şampanie). Eu sunt un caz mai grav: Vodcă nu mai este fiindcă se bea mult în ţara asta, măslinele au rămas în Italia, că-i grevă. Caşcaval nu mai au de mult, probabil au intrat vacile în grevă. Tipul e bun, dar nu poate să-mi spună de ce nu are muştar. L-am prins! Fără muştar mă duc la casă. Mă mir câţi oameni vor acelaşi lucru ca mine: să iasă cât mai repede din templul ăsta al consumatorilor.

"Time is money!"

Sunt 12 case, din care 8 sunt închise. Or fi şi ele în grevă? Oare la care din cele 4 cozi să mă pun cu căruciorul meu? Mă uit la vecini în cărucior. Au cumpărat mult, au cumpărat puţin? O taxez pe casieriţă. E iute, e leneşă? Mă uit în dreapta. Este cineva beat care se ia la ceartă cu casieriţa că-i prea scumpă ţuica sau vreo bătrână care caută 20 de minute banii potriviţi? Mă uit în stânga dacă s-ar putea să fie cineva suspect, care vrea sa plătească cu cartea de credit şi nu are destui bani pe cont şi este trimis înapoi la descărcat. Mă hotărăsc să iau coada nr. 4. Asta era nota mea preferata la scoală şi mi-a adus noroc toată viaţa.
Simt că asta va fi coada cea mai iute!
Sunt bine dispus!
Oare ajung banii?
Sper că da!
Casieriţa îl trimite pe unul să schimbe carnea de mici, că nu se vede preţul. Ce face boulală? Probabil taie porcul, aşa de mult durează până se întoarce. Lumea îl înjură. El se scuză. Porcul e de vină!

Chiar ajung banii?
Sau să schimb sticla de Jack Daniels cu o marcă mai ieftină?
La altul s-a spart borcanul cu castraveţi. Băi ce tăntălău. Nu poate să aibă grijă puţin? Se caută o femeie de serviciu. Până vine doamna, am mâncat castraveţii şi l-am silit să plătească şi borcanul spart fără să-şi ia unul nou. Vecinul din dreapta încarcă deja în maşină şi cel din stânga probabil a ajuns deja acasă şi îşi pupă nevasta. Iar eu m-am mutat cu un metru în faţă şi stau de o oră.
Totuşi sunt bine dispus.
Vine unul şi se bagă în faţă. Mă uit urât la el. Se face că plouă. Săracul, are vreo 70 de ani, poate nu mai vede bine. Fug şi iau 1000 de prezervative şi i le pun în cărucior. Tipul n-a observat nimic. Râd de unul singur. Ce o să-i facă nevasta acasă? Îl caută moartea acasă şi ăsta cu prezervative cu gust de banane.
Se mai deschide o casă. Să fug şi eu acolo? Ce bine că am rămas aici. Vine salvarea. S-au bătut prăpădiţii. Cică i-a dat cu sticla în cap că s-a băgat în faţă. Dacă ar ştii că există şi cu gust de căpşuni...
Am mai înaintat cu 80 cm. S-a stricat casa. Salvarea o ia şi pe casieriţă la spital. De undeva a zburat o sticlă de Jack Daniels şi i-a spart capul. Săraca femeie. Ce oameni răi există, pe lumea asta.
Până vine o înlocuitoare, vecinul din spate deschide o sticla de Vodcă. Da' oare de unde o are? Păi şeful de raion e rudă cu el şi pentru el întotdeauna sunt câteva sticle de rezervă în magazie. Aha, deci aşa merge treaba! Mă gândesc dacă am vreo rudă pe aici? Din păcate nici o pilă. Îl urăsc. Îl urăsc şi pe şeful de raion. Urăsc casieriţa care se mişcă cu încetinitorul şi pe vecinii din coada dreaptă şi coada stângă care înaintează cu viteza luminii, iar noi cu 80 cm pe oră.
Se enervează unul că bananele sunt verzi. Păi să şi le bage în cur, că îngălbenesc în mod sigur. Îl urăsc! Şeful de raion mai aduce o sticlă şi nişte chifteluţe, că murim de foame. Ce om cumsecade. Cred ca îl iubesc.
Sunt bine dispus, totul va fi bine.
Bătrânelul a plătit şi prezervativele cu gust de banane fără să observe. Îmi vine să zâmbesc. Impotent şi cu o mie de prezervative în casă.... In sfârşit am ajuns şi eu la casă. Casieriţa e foarte drăguţă şi arată bine. Din păcate orezul nu are preţ pe pachet. Să mă duc sa-l schimb.

Eu?
Dar de ce eu?
Ei au uitat să pună preţul corect, deci să meargă ea. Eu plătesc! deci aştept. Ce obraznică e urâta asta. O sticlă de Vodcă goală mă loveşte în umăr. Lumea mă înjură şi mă fluieră, cineva îmi dă cu sacul de orez în cap. Ce oameni!
Banii au ajuns. Factura e controlată. Bine că am scăpat de ei. Miros puţin a Vodcă, dar nu mă deranjează. Sunt bine dispus, iarăşi! Trag căruţa după mine. Cine dracului m-a pus să parchez aşa departe de ieşire. Un echipaj de politie mă opreşte sa-mi atragă atenţia ca stopul din dreapta nu funcţionează. Mirosul de Vodcă mă costă o fiolă şi 200.000,- dar cu patru ore întârziere ajung acasă. Fericit şi bine dispus încep să descarc. Cea mai bună nevastă mă ajută. E supărată că am întârziat. Simt că nu mă crede că am fost numai la cumpărături.
Totuşi eu sunt fericit că s-a terminat statul la coadă pe ziua de azi.
Oare de ce nu mă crede?
E atât de rece.
Şi eu care am vrut să ne facem o seară plăcută cu o sticlă de vin.
Bine dispus mă duc să scot ultimul pachet din maşină şi vreau să intru în casă.
Uşa este închisă pe dinăuntru.
Ce are? A înnebunit de tot?

Sun ca un nebun. Nu vrea să-mi deschidă. Bat cu pumnii în uşă. Se uită vecinii!
Mă duc la o cabină telefonică şi sun acasă:
" Ce ai draga?"
" Ce am? Că ai venit acasă cu 4 ore întârziere, nu face nimic, s-a mai întâmplat.
Că miroşi a Vodcă ca un beţiv ordinar, şi asta s-a mai întâmplat. Dar că ai ascuns în salată 1000 de prezervative cu gust de banane, asta nu s-a mai întâmplat. Stai afară până ai o explicaţie ce faci cu ele, şi mai ales cu cine!"